

NAPREJ

Glasi Socialistične stranke Jugoslavije.

Izhaja razen ponedeljka in dneva po prazniku vsak dan.

Uredništvo in upravnništvo: Celje, Strossmayerjeva ul. št. 1, I. nadstropje.

Naslov za dopise: »NAPREJ«, Celje, Ček. rač. št. 11.959.

Stane mesečno 20 Din,
za inozemstvo 30 Din.

Oglašiti: prostor 1×65 mm 1 Din.

Dopise frankirajte in podpisujte, sicer se ne priobčijo. Rokopisi se ne vračajo. Reklamacije za list so poštne proste.

„Ne to, kar masa hoče, ampak kar potrebuje, ji dajmo!“

»Proletarec« prinaša v šte. z dne 14. jun. zanimiv članek z gornjim naslovom. Uvodoma se bavi članek s kongresom kino-industrialcev, kjer je postrija na poti — za dobičkom, ker proizvaja le tiste filme, ki so razburilivi, sploh filme, ki jih masa hoče gledati. Kar masa hoče, to tudi za strašno visoko ceno dobi.

»Na polju časopisja vidimo zopet to pogubno tendenco. Masa »hoče« tekme in »sport«, zato ga ji opisujejo; hoče bok-sarskih pretepov in rokoborb, zato jih opisujejo; hoče opisovanja škandalov, zato jih ji slikajo v vseh pikantnostih in vsa ljubavna pisma privlečejo na dan; če jih ni, si jih reporterji izmislijo.

Ameriški dnevnik, ki ne priobčuje reči v tem smislu, prične izgubljati naročnike; in tako ga konkurenca revolver-jurnalizma takorekoč pritira v umazane kanale. Tudi pri nas je ta stvar čisto na podobni poti.

Ali publika res zahteva umazanosti, nizkotnosti, brezmiselnosti, pretepaške priredbe, opisovanja junaških, romantičnih roparjev itd.?

Otroci nočejo šol. Ampak mi jih prisilimo v šolo. Torej dajmo otrokom ne kar hočejo, ampak kar potrebujejo. Kadar otroci odrastejo, so še vedno otroci, in tedaj so baje upravičeni do tega, kar hočejo, ne kar potrebujejo. In ker imamo profitarski sistem, se jim res daje to, kar hočejo in se jih takorekoč prišili hoteti nekaj, kar bi v drugačnih razmerah ne hoteli imeti. Za kulturo je današnji profitarski sistem poguben. In nihče ji bolj ne škoduje, kakor kapitalizem, nihče bolj ne ovira civilizacije, kakor današnja ekonomska uredba.

Masa se ni zrela izbirati med dobrim in slabim, ker ni napredovala tako daleč v svojem znanju. In to neznanje mase, to nezrelost izrablja profitarstvo v grabljenje profitov.

„Rodbinska knjižica“.

Dobremu stvarniku je legla senca nezadovoljnosti na lice. Obrnil se je k prvemu človeku in spregovoril otožno: »O, človek! Nisem te ustvaril za jed in pijačo; tvoj namen na zemlji je blag in vzvišen nad vsem stvarstvom. Vsa živa bitja izročim v tvojo oblast, prirodo in njena bogastva ti bodo služila, kralj boš nad vsem, ker vidijo tvoje oči. Samo moje zapovedi izpolnjuj in moje besede poslušaj. Čuj, kaj je tvoj namen in kakšne so moje zapovedi. Pomni vedno in povsod, da si razumno bitje. Telo sem ti dal zato, da bo bival v njem duh in ne da se pasejo po njem živalske strasti. Um naj ti bo svetlo orožje, s katerim boš lajšal in sladil svoje življenje in se boril s prirodo tako, da te ne bo zatrla. Roke sem ti ustvaril za delo, srce pa za veliko ljubav do vseh živih bitij. Čuj, kaj ti zapovedujem! Ne ubijaj, ne sovraži, ne laži, ne zatiraj, ne izkoriščaj! Živi tako, kakor da bi moral danes umreti, delaj in bodi plemenit in usmiljen tako, kakor da bi bilo tvoje življenje večno.«

Stvarnik je nekoliko prenehal in človek je porabil ugodno priliko, da mu znova potoži svoje gorje.

»Gospod,« je dejal, »pravim ti, da sem lačen in žejen! Čemu mi tvoji nasveti, ko pa nisem še niti okusil

Pričnite v enem ali drugem mestu izdajati socialistični dnevnik, ki bo urejevan, kakor je za maso potrebno. Ali ga bo masa podpirala? Ne! V Ameriki imamo precej dobrih angleških revij. Ali jih »masa« naroča? Ne. Imamo socialistično stranko in druge delavske organizacije. Ali masa sili vanje? Ne! Ampak masa podpira revolver-žurnale, čita s slastjo vsakovrsten šund, se opaja z najslabšo literaturo, razne magazine naroča v milijone izvodih, sili v Ku Klux Klan, v razne legije, v fašizem, napolni vsako areno, kjer se vrši pretep boksarjev in plačuje za to srečo visoko vstopnino, toda v socialistično stranko ne sili, socialističnih shodov ne poseča, dobre literature ne čita, o pravi umetnosti sploh nima smisla.

Masa ni nič drugega kakor odrasčen otrok; drugi mislijo zanj, drugi jo vladajo, drugi jo pošiljajo na bojišča v korist drugih, drugi jo izrabljajo pri delu v prid drugih, drugi ji postavljajo kandidate in masa jih izvoli v korist drugih, patriotična je po naročilu v korist drugih, gradi za druge, kajti masa je razposajen otrok, ona je še mladoletna in zato jo vladajo tisti, ki ji dajejo to, »kar masa hoče«.

Treba je, da se sprijaznimo s tem dejstvom. Tega, kar ona potrebuje, noče, dokler so tukaj močni elementi, ki ji nudijo to, kar ona hoče, da se masa ne zaveda, kaj pravzaprav hoče. Profitarski sistem se igra z instinkti mase, in ji hočejo to, kar se ji daje. Kar nudimo masi mi, bi moral zahtevati njen razum, njena zdrava pamet, ki pa na nesrečo še ni zdrava.

Mi smo manjšina, ker apeliramo na razum mase; vladajoči sistem je večina, ker se igra z instinkti mase. Drugače si ne morete tolmačiti, zakaj se masa brani tega, kar je zanj dobro, pa jemlje to, kar ji je škodljivo.

Socializem uči ljudske množice; vladajoči razred jih zavaja, napaja s patriotizmom, nudi jim igre, časopise in literaturo, ki apelira na njene instinkte, na barbarske instinkte katerih se je civilizacija komaj dotaknila.

Socialisti ne moremo nuditi masi

to, kar ona hoče, taki kakor je danes; kajti če bi ji, ne bi bili več socialisti. Naši listi ne morejo biti taki, kakršne masa hoče, kajti če bi jih hotela, ne bi bili več socialistični listi.

Mi smo učitelji mase. Mi jo pripravljamo na revolucijo v glavah. Duševna zaostalost, plitkost izobrazbe, to je, kar karakterizira današnje maso. In tisti, ki jo kontrolira, vlada. Tako, kakor je, jo mi ne moremo kontrolirati, niti jo nočemo kontrolirati. Raditega hočemo maso, ki ne bo več masa, ampak družba mislečih človeških bitij. Samo v taki družbi bo socializem mogoč. Zato pa socializem ni vprašanje enega dneva ali ene noči, ampak vprašanje dolge evolucije — v glavah ljudi.

Da bodo videli tisti, ki pravijo: »Ne tako! Z delavci je treba biti identičen, vse mu moraš dovoliti! Ideja socializma zahteva strogost in ne »dobrih src«, še manj pa takih, ki potem svoja dobra dela drugim očitajo in se na nje sklanjujejo.

Politične vesti.

* V nedeljo je bila na dvoru pod kraljevim predsedstvom seja ministrskega sveta. Na dnevnem redu so bila različna važna vprašanja, n. pr.: kdaj bo kralj odpotoval, kdaj bo razpuščena narodna skupščina in tako dalje. Narodna skupščina bo do 25. tm. končala razpravo o uradniškem zakonu in bo potem počivala do 20. oktobra, ko se bo sešla k rednemu zasedanju.

* Naši dolgovi v Angliji, ki jih je najela bivša Srbija v svrhu nabave vojnega materiala na solunski fronti, znašajo tako nekako 11 milijonov angleških funtov, t. j. okoli 4 milijarde.

* Med Jugoslavijo in Romunijo se je obnovila za nadaljna 3 leta zvezna pogodba, ki je bila sklenjena 7. VII. 1921. Ta zveza ima obrambni značaj v zaščito trianonske in neullyske mirovne pogodbe.

* Smrtne obsodbe. Vojaško sodišče v Carigradu je obsodilo na smrt 17. oseb, ker so glasom obtožbe pomagale Grkom pri zasledovanju Turkov

v Bejkosu. Obsodba bo izvršena 12. t. m.

O diskusijah.

Kdo je za diskusije in kdo je proti diskusijam.

Petkova številka »Napreja« je prinesla notico o diskusijah. Koren je izjavil na obeh sestankih v nedeljo (v Celju in Štoreh), da je tista notica laž in da je pokrajinsko tajništvo povsod preprečevalo diskusije, kjer je le moglo.

Predno odgovorimo na zadnji očitek, povemo še svoje mnenje o diskusijah.

Diskusije imajo to dobro stvar, da poučujejo delavstvo o važnih vprašanjih, ki se tičejo socializma, in to enako v gospodarskem, strokovnem, političnem in kulturnem pogledu. Udeleževati se diskusij je dolžen vsak razredno zavedni delavec brez razlike spola in starosti, vsak ima pa s tem tudi pravico se jih udeleževati; nikomur torej ni dana pravica, diskusije zabranjevati posameznikom, ki se slučajno ne strinjajo z njim.

Ce odbor organizacije, ki ima 256 redno obračunavajočih članov, sklene spremeniti prostor za diskusije, je njegova dolžnost, da o tej izpremenci obvesti vse člane, ne le tiste, o katerih upa, da bodo vsaj indiferentni, neodločni. Ker je precej težko in zamudno obveščati vseh 256 osebno, je najprimernejše, da se naznani taka važna izprememba v tisku, to pa še posebno takrat, kadar imamo dnevnik, ki nosi podnaslov »Glasilo SSJ« in ki je torej dolžan taka naznanila organizacijam SSJ objavljati brezplačno. Dnevnik bi bil obsojen od vse socialistične javnosti, če bi takega naznanila ne objavil, zato se kaj takega tudi še nikdar ni zgodilo. Znano je n. pr. v kakšnem boju je bil prejšnji tajnik »Svobode«. Ne le da je bil Kocmurjevec odgovorni urednik Zarje, ampak je imel tudi žalostni pogum, da je povedal na polna usta, da ne stoji na temelju razrednega boja. In ta mož je prinašal v »Naprejevo« uredništvo objave za »Svobodo« in »Napreje« jih je objavil.

Ce torej kdo misli, da bi »Napreja« ne izvršil svoje dolžnosti, se zelo moči in za to svojo zmoto nima opravičbe. Pa tudi če bi upravičeno mislil tako, bi bilo vendar treba, da naznanilo pošlje in čaka, da se »Napreja« res pregreši, potem šele naj nastopi proti krivcu (ne proti »Napreju« samemu, ampak proti tisti osebi, ki je pregrešek zakrivila!). Da krivec v takem slučaju ne bo ušel zasluženi kazni, je gotovo, tem bolj, ker ima »Napreja« nalogo podpirati sploh vse izobraževalno delo.

Ce je tako in če izprememba prostora za diskusije ni bila naznanjena uredništvu »Napreja«, pomeni to, da je bila diskusija namenjena samo eni struji in da se je drugi ne bi smeli udeležiti.

To pa je tisto, kar smo hoteli ugotoviti. Proletariat se mora zediniti. Toda — najprej se mora zediniti pri diskusijah, potem šele pri volitvah, ne pa narobe. Vsi delavci imajo pravico poslušati obe ali celo vseh 10 plati zvonov, da spoznajo resnico. Resnica pa ni klobasa, in laž ni kamen, da bi se bilo lahko na prvi pogled odločiti! Komaj odraste otrok materinim prsram, že razločuje: to je klobasa, to je kamen. Glede resnice in laži pa stoji še sivi starček pred nereseno uganjo, pa ne samo starček analfabet, ampak tudi učenjak. Kajti resnica je mnogokrat trda bolj ko kamen in boli bolj ko kamen, kadar prileti nepričakovano v glavo — in vendar je resnica, vendar ima hraniščno vrednost, bolečina bo kmalu minila, hranišna vred-

sladkosti življenja. Potrpi, najprej jelo, potem delo.

Dobri stvarnik se je vrnil ves potrt v raj. V tem je bil koncert utihnil in živali so dremale v senci košatih dreves. Srečal je opico in to ga je nekoliko razvedrilo.

»No, si opravil, kar sem ti svetovala?« »Ah,« je vzdihnil stvarnik in solza mu je zdrsnila po licu. »Sem in nisem. Mislim, da bom kronal vesoljstvo, pa sem si nakopal novo nesrečo. Komaj je odprl usta in že kriči: jesti in piti mi daj. Ne vem, kako naj mu izročim v varstvo vse moje živali. Pojedel jih bo in zemlja bo zopet gola.«

Opica ga je pogledala, pokimala z glavo in zlezla slonu na hrbet.

Minilo je nekaj dni. Dobri stvarnik je hodil po rajskem vrtu s povešeno glavo; živali ga niso veselile in kesal se je, da je sploh ustvaril življenje. Človeka ni bilo nikjer. Stvarnika je začelo skrbeti, če se mu ni kaj pripetilo. Odprl je rajska vrata in zaklical v praznino:

»Halooo, ho, hooo! Človek, kje si?«

»Mm, mm,« se je oglasilo nekaj v bližnjem grmu, kakor da ne more glas iz grla. Stvarnik je stopil bližje in zagledal človeka, ki je požival zadnje ostanke zadavljenega kostruna.

»Tako torej izpolnjuješ moje zapovedi? Kaj sem ti rekel? Mar je to

tvoj namen na zemlji, da se klatiš po grmovju in ubijaš moje nedolžne živali? Sramuj se!«

Človek je obližnil okrvavljena usta in spregovoril:

»Hvala tebi, da si mi dal ostre zobe in krepke roke. Pravkar sem se do sitega najedel, sedaj pa hitro še lonec dobre pijače, potem bova pa govorila o namenih in pomenih.« In potegnil je iz grma glinasto posodo s umazano tekočino, ki jo je v eni sapi izpraznil do dna. Ko si je obrisal usta in poravnal po trebuhu dlako, je nadaljeval zadovoljno:

»Tako, vidiš, dobri moj stvarnik, sedaj se pa lahko pomeniva. Nič se nika ne jezi, da me ni bilo tako dolgo blizu. Tebi je lahko. Stojiš na zemlji, glavo imaš na solncu, z desno roko držiš Jupitra, z levo objemaš Venero, ješ vseмирne ideale, piješ vesoljne zakone in zdi se ti, da bi tudi jaz lahko živel, če bi odpiral usta in migal z ušesi. Pa ne morem, prav res, da ne morem. Zato pa rajši zadavim takole skrivaj kako živalico, potegnem iz dupla sladkega meda in takoj mi odleže. Zato pa se seveda ne bova prepirala. Vsakemu svoje in ob pravem času. Samo nekaj ti pa zamerim in če dovoliš, sem celo užaljen. Prevaral si me, prikrajšan sem za celo polovico. Da, da, res je tako.«

(Dalje prih.)

nost pa bo ostala! Nasprotno pa je laž večinoma podobna sočnati klobasi; mnogokrat — posebno če je ženskam namenjena — je še s cukrčkom potresena. Če ti prileti v glavo, te nič ne boli, če jo vidiš leteti, jo skušaj ujeti v roke, in dobro se ti zdi, če si jo vjel. Toda gorje ti, če jo sneš, ne da bi jo razparal, poduhal in preizkusil. Obležala ti bo v želodcu, ker je strupena — redilne vrednosti pa nima prav nič.

Med resnico in lažjo je pa mnogo mešanice. Tako n. pr. zmota. Če pravi dr. Korun, da je naš tajnik terorist, je to laž, pravcata strupena klobasa. Če pa pravi tako delavec, ki že 3 leta ni čital »Napreja« in misli, da je »Naprej« še vedno Kristanov, kakor je bil takrat, zdaj pa želi zopet vstopiti v stranko, ker ve, da brez organizacij ne bo zmage, pa mu ta tajnik pomoli pristopno izjavo, delavec pa je noče podpisati. Češ, da je že star član, tajnik pa nima mnogo časa, ampak mu kratko pomoli pravilnik, češ, tole prečitaj, če se strinjaš vstopi, če ne, pa čakaj, da te rešijo Stefanoviči in Radiči in Pašiči in drugi preroki in njih bogovi. Če tak delavec potem izjavi da je naš tajnik terorist, to ni laž, ker res misli, da je terorist. Samo zmota je to. Mešanica med klobaso in kamenom. Njegov očitek terorizma ima svojo redilno vrednost, kajti res je, da je nekaj terorizma zraven, samo da ta terorizem ne izhaja iz tajnika, ampak iz zavednega proletariata, ki je sklenil ta teroristični pravilnik, da se ubrani pred raznimi švigašvagami, ki so prej lahko prodajali proletariatu, dokler ni bilo pravilnika, ki ga pa zdaj ne morejo več prodajati, ker se morajo vsi brez razlike držati tega pravilnika. Ker ta delavec ne pozna naše zgodovine zadnjih 3 let, zato tega ne ve, zato ne loči pravilnika od tajnika, zato meče resnico pravilnikovega terorizma kot kamen laži v glavo tajnika, ki ima dolžnost izvrševati pravilnik in ki bi bil takoj od vseh organiziranih proletarcev obsoben, če bi tega pravilnika ne izvrševal!

Premislite razloček med tem delavcem in dr. Korunom, potem boste razumeli, da je velikanska razlika, kadar govorita oba popolnoma iste besede: tajnik je terorist.

Težko je ločiti laž od resnice in filozofija pravi, da je to sploh nemogoče izvršiti popolnoma, absolutno resnice sploh ni. Spoznanje se izpreminja, zato se morajo izpreminjati tudi pravilniki. Zahtevajte izpremembe, pripravljajte izpremembe — ampak sami jih pa ne smete delati, počakati morate, da pride proletarijat na kongresu zopet skupaj in jih skupno izvrši. Kdor hoče pravilnik izpreminjati sam, ta ne priznava socialistične družbe, ampak hoče da se izvrši njegova volja. Posameznikova volja je pa lahko najboljša, vendar pa pri socialistih nič ne velja, dokler je družba ne prizna.

Na diskusijah ima pa vselej pravico svojo voljo in svoje spoznanje razlagati. Na diskusijah se nič ne sklepa, tam se samo debatira. Na diskusijah se tehtajo in preizkušajo klobase in kamni, resnice in laži, ki so vselej zmešane v mešanico, kakor smo prej pokazali na zgledu terorizma. Samo en pogoj je: mir mora biti, da se lahko mirno sortirajo klobase od kamna. V razburjenih časih morajo biti še celo medklci prepovedani, da pa ne govori ves čas samo eden, se priporoča omejitve govornikovega časa, n. pr. na deset minut, če je dovolj takih, ki žele govoriti. Čim več je takih, ki žele govoriti, tem bolje je, kajti pridige so dolgočasne tudi takrat, kadar so dobre.

Sovražniki diskusij so predvsem vsi tisti, ki k diskusijam ne hodijo. Sovražniki so jim nevede, toda trajno. Težko bo izpreobrtni jih. Posebno težko pa, če bodo tisti, ki k diskusijam hodijo, zaradi svojih osebnih nagnjenj razdeljevali obiskovalce na več sočasnih diskusij, tako

da nikjer ne bo drugega nego pridiga. Prav posebno pa še takrat, če jim bo proletarijat verjel, da delajo to razdeljevanje zaradi zedinjevanja...

Najboljša diskusija je »Naprej«, ker ga čitajo vsi z leve in desne in ker nihče ne more več svojih besed utajiti, če so natiskane. Pa čeprav je celjski okrožni zbor soglasno sklenil, da se »Enakost« ne sme ustanoviti, je bila vendar ustanovljena in zdaj smo morali še celo dopis iz Celja čitati v njej. Pa vendar se Koren ne more pritožiti, da bi kdaj »Naprej« odrekel objavo njegovim vrtcami! Dokler je kdo član stranke, ima vsak pravico povedati v »Napreju« svoje mnenje, edino to zahtevamo, naj svoj članek tudi podpiše; odrekli smo to samo Čebularju, pa še to v soglasju s Korenom in z izrecno pripombo, da objavimo, če na vsak način hoče.

Mi pravimo: čitajte vse, poslušajte vse, potem pa storite, kakor za prav spoznate.

Klerikalci pravijo: čitajte katoliško časopisje, poslušajte katoliške govornike, drugega pa ne čitajte in ne poslušajte nič, prav nič, ker je hudičovo seme.

Kdor je klerikalec, naj gre h klerikalcem, kdor je naš, naj se krega z nami v našem časopisu in na naših skupnih diskusijah. Hudičovo seme je spoznanje. Kdor se boji spoznanja, ni naš.

Razno.

r »Slovenec« kliče v svoji 152. številki pod naslovom »Štajerske novice« in podnaslovom »Shod delavstva beograjski vladi ob 12. uri; Dovolj je obečani, dovolj papirnatih obljub! Mi hočemo kruha! Vi poslanci pa nam stojte trdno ob strani, mi smo vaši i. t. d. Tako je baje govoril neki delavec v Mariboru. Slovensko ljudstvo pa bi najrajši zakričalo: Goljufivi farji, koritarji in zajedalci svojih volilcev: izpolnite svoje obljube, ki smo jih žrli cel čas pred volitvami in ki ste jih mazali na nedolžen papir, dajte nam poštenje, ne pa hujskarij. »Slovenec« končava poročilo: »Delavsko gibanje v Mariboru čvrsto napreduje.« Delavci, ali imaste res toliko, da boste širili trebuhe Koroščevim podrepnikom. Saj ste ga že Korošču dovolj napolnili!

r Kako so pobirali podpise za Korenovo resolucijo? Zaveden sodrug je izjavil na nedeljskem zaupniškem sestanku v Celju in ko so mu hoteli besedo »popraviti« je ponovno potrdil sledeče, češ, jaz se ne dam: »Prišli so k meni: Ali si za Korena, ali si za Bernota? Če si za Korena, podpiši to resolucijo.« K zgodbi o tej umazanosti je dodal dotični sodrug še to: »Gibanje ni zaradi Korena tu in ne zaradi Bernota.« In vendar ne gre dotični sodrug za pravim zedinjenjem, za zedinjenjem po pravilniku, ki nam daje možnost vedeti, kdo sem jaz in kdo si ti! Ampak tisti sodrug bo tudi od tega prišel, ker je poštenjak in delavec, ki ne bo hotel nositi svojih grošev in dela v stranko za bogove.

r »e tri dni.« Pred tremi dnevi so francoski zrakoplovi sipali nad Kruppovimi delavnicami deževje listkov s tajnostnimi napisi: Še tri dni. Dan pozneje so imeli podobni listki, ki so jih ravno na tak način pošiljali v Poruhrje, napis: Še dva dni. Prebivalstvo je vznemirjeno in ne ve, kaj pomenja jo te tajnostne pošiljke.

r Pri Kantonu na Kitajskem so roparji napadli vlak, pobili enega oficirja in več vojakov, ujeli 19 plemenitih Kitajcev in zaplenili 50.000 dolarjev.

r Viljema Béhma »Spomini«. V Monakovu je izšla knjiga v madž. jeziku: V ognju dveh revolucij. Ker vsebuje knjiga mnogo zanimivosti kot dodatke k razkrinkanju Hortijeve bande, jo je madžarska vlada seveda obdarila z debitorom ali prepovedjo uvoza. Knjiga bo izšla v kratkem tudi v nemškem prevodu.

r Predsednikom sveta ljudskih komisarjev sovjete uniije je bil enoglasno izvoljen Lenin. Za ljudske komisarje so izvoljeni: za zunanje zadeve Čičerin, za vojno Trockij in za zunanjo trgovino Krasin.

r Izšla je v založbi Dunajske ljudske knjigarne Otto Bauerjeva knjiga »Die Österreichische Revolution«. Bauer je posvetil svojo knjigo zaupnikom avstrijskega delavstva.

r Avstrijska republika bo izplačevala vojna posojila. Nekateri sploh ne bodo reflektirali na vrnjeno posojilo ali pa obresti, pač pa bodo obdržali zadolžnice v spomin na to, kako so Habsburgovci s svojimi ministri in generali ljudstvo ruinirali.

s Okrožna konferenca SSJ se bo vršila v Brežicah to nedeljo zjutraj v gostilni Gruboškovi. Radi brezprimerne važnosti dnevnega reda naj pridejo vsi zaupniki iz brežiškega okrožja. — Predsednik okrožnega odbora.

v Delavska telovadna enota je v Celju torej že ustanovljena. Ta četrtek se že otvorijo redne vaje in sicer ob 7. zv. v mestni telovadnici (Mestna meščanska šola, Vodnikova ul., nasproti Okrožnemu strokovnemu tajništvu). Lepo število članov in članic se je udeležilo ponedeljkovega ustanovnega zborovanja pri Janžeku. Pevski zbor »Napreja«, ki ima med svojimi čani mnogo telovadcev, nam je prišel zapeti, s čimer so se zvezale vezi, ki nas bodo v v bodoče vezale pri skupnih prireditvah. Naša telovadna enota mora postati še močnejša, nego se je pokazala na ustanovnem obnem zboru. Zlasti žensk mora priti še več. O naraščanju pa sploh še ni govora, dokler se proletarski stariši ne bodo zavedli, da imajo otroke in da so zanje dolžni skrbeti. Priglasje za nove članice in naraščaj sprejemata še vedno ss. Arnšek in Kocijančič vsak dan v »Naprejevem« uredništvu in s. Leskošek v strokovnem tajništvu v Vodnikovi ulici. Nadalje se bodo sprejemali pri vsaki telovadni uri, to je ob ponedeljkih in četrčkih od 7. zvečer dalje v mestni telovadnici. Ampak bolje je, da ne pride, kdor nima resnega namena ostati in se podvrediti strogim disciplinarnim določbam, ki morajo v telovadnici vladati. V novi odbor so bili izvoljeni: s. Tome kot predsednik, dalje ss.: Schweizer, Vernig, Kranjc, Henrik Leskošek, Jonak in sodružice Anica Srebočanova in Guzejeva. Novemu odboru, ki se bo podrobneje konstituiral še ob priliki prve telovadne ure, želimo mnogo uspeha in delavnosti, da postane Celje eno izmed središč delavske telovadbe, odkoder se bo in razširjala na vse strani v okrožje in odkoder bodo izhajale vedno nove iniciative.

Komu so utrinki namenjeni?

Znano je rekel: Kdor se čuti prizadetega, se oglasi! Tako se je na »zaupniških sestankih« oglašal tudi s. Koren, ko je agitiral za »resolucijo«. Poleg drugih čudnih mešanec, ki jih je metal v obraz »Naprejevem« nastavljenecem kot očitke, se je blestel tudi očitek, da so zadnji čas vsi utrinki v listu namenjeni nanj. Nekateri teh utrinkov so prepisani iz »Prole-

tarca«, ki je glasilo Jugoslovanske socialistične zveze v Ameriki. Ker pa ne verjamemo, da bi »Proletarec« toliko upošteval posameznika Korena, da bi nalašč zanj utrinal svoje misli in tisk, je čisto naravno, da veljajo takj utrinki tudi drugim, ne le Korenu. Če se torej smatra Koren radi teh utrinkov prizadetega, ugotavljamo kot logični ljudje z duševnimi talenti, da se čuti Koren krivega in hoče s takimi očitani nasproti »Naprejevem« nastavljenecem oglušiti samo svojo vest. Misli, da mu bo njegova vest nehala z očitki, če uniči utrinke v delavskem listu.

Posebno so ga zbudle »Misli« v petkovih številki, kjer je govor nekaj o masi — bogastvu in o bankovcih. Kdor se zanima za to, kaj Koren zna, ker sam priznava, naj si tiste misli še enkrat natančno prebere, morda se mu bodo tudi odprle oči.

Koren se je jezil tudi nad tem, da pišejo utrinki preveč v rožicah. Morda meni Koren, da se v rožicah utrinki ne dajo napisati. To je neresnica. Težko pa je priobčiti utrinke iz »Proletarca«, da bi ne bili pisani v rožicah. Vendar se bomo potrudili od sedaj naprej pisati kolikor mogoče suhoparna dejstva, da ugodimo tudi Korenu, ker se nam zdi njegova želja upravičena. Lepše bo, povedati javno, kaj Koren počenja in s kakšnim namenom to počenja, ker nam ne bo treba premišljevali, v kakšne poetične oblike bi vplekli suhoparno resnico.

Ker se ne da pokrajinskemu tajniku in odboru oficijelna pravica, brani strankine interese v očigled Korenovim napadom na Korenovih zaupniških sestankih, bomo v našem dnevniku in tudi v tedniku pisali tu pa tam o glavnih točkah Korenovih referatov, na katere bomo seveda tudi odgovarjali. Organizacije pa, ki za hrbtom svojega in našega pravilnika sklicujejo tajne sestanke samo na zahtevo Korenovo in celj. »revolucionarjev«, opozarjamo, da so same krive, če se moramo braniti v časopisu, ker se nam ne da pravica obrambe na licu mesta s tem, da nas oficijno ne povabijo. Lepo bi bilo, če bi bil list bel in bi nam smel kdorkoli nemoteno v hrbet streljati, ampak v socialistični, demokratični organizaciji je to neizvedljivo. Strankini interesi zanimajo nas ravno tako kakor članstvo stranke samo in ravno tako jih imamo pravico braniti mi, kakor članstvo. Saj smo vendar tudi polnovredni člani, ali ne?

Ljudje, ki jih Koren imenuje: Norci! Čeprav bi jih kot organizirane »norce« po lastnih principih ne smel tako psovati.

Izdajatelj: Zvonimir Bernot
(v imenu pokr. odb. SSJ in KDZ).
Odgovorni urednik: Alojz Leskošek.
Tisk Zvezne tiskarne v Celju.

Več dobrih minerjev

za rovsko delo (eventuelno akord) pri veliki stavbi sprejme takoj, »Slograd« d. d., Ljubljana.

And. Jakil
tovarna kož in čevljev d. d., prodajalna Ljubljana, Poljanska c. št. 13.
Bogato skladišče moških, ženskih in otroških čevljev iz telečjega boksa v vseh barvah, govedjega boksa in rujave kravine.
Solidno delo! **Nizke cene!**

TRGOVSKA BANKA D. D. LJUBLJANA

ŠELENBURGOVA ULICA ŠTEV. 1

(PREJ SLOVENSKA ESKOMPTNA BANKA)

Brzjavlj: Trgovska. Kapital in rezerva Din 17,500.000. Tel.: 139, 146, 458,

Izvršuje vse bančne posle najtočneje in najkulantneje.

PODRUŽNICE:

Maribor
Novo mesto
Rakek
Slovenjgradec
Slovenska Bistrica

EKSPOZITURE:

Konjice
Meža-Dravograd
Ljubljana
(menjalnica v
Kolodvorski ulici)